

Sygn. akt II K 486/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant st. sekr. sądowy Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Michała Szymańskiego

po rozpoznaniu w dniach 26.08.2014 r., 5.11.2014 r., 12.02.2015 r., sprawy karnej

S. P. – syna K. i B. zd. R., ur. (...)

w G., zam. (...)-(...) G. przy ul. (...), obywatelstwa polskiego,

o wykształceniu gimnazjalnym, bez zawodu, PESEL (...), karanego sędownie;

oskarżonego o to, że:

w dniu 8 września 2013 roku w G. przy ul. (...) w czasie legitymowania przez funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w G., posłużył się dowodem osobistym seria (...) wydanym dla D. O.;

tj. o czyn z art. 275 § 1 kk

O R Z E K A

I. Oskarżonego **S. P.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu

w akcie oskarżenia, to jest występku z art. 275 § 1 kk i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. M. kwotę 972 zł. (dziewięćset siedemdziesiąt dwa złote) + VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu

z urzędu.

III. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 486/14

UZASADNIENIE

Oskarżony S. P. był w przeszłości wielokrotnie karany sędownie.

D o w ó d : karta karna k. 72.

Oskarżony i D. O. są kolegami. D. O. też jest osobą karana sędownie. Nie wiadomo, gdzie obecnie przebywa. W nieustalonym też czasie D. O. utracił dowód osobisty. Pewne jest natomiast, że w okresie od 17 maja 2011 r.

do 13 grudnia 2011 r. oraz od 23 grudnia 2011 r. do 12 grudnia 2013 r. przebywał w Zakładzie Karnym (...) w G.. Nadto w okresie od 13 grudnia 2012 r. do 23 grudnia 2012 r. przebywał w Areszcie Śledczym w T.. Nie miał w tym czasie dowodu osobistego w depozycie zakładu karnego.

D o w ó d : pismo z ZK (...) w G. k. 206.

Oskarżony S. P. wszedł w nieustalony sposób w posiadanie dowodu osobistego D. O.. Dowód ten nosi nr (...). Jest tam też wpisany nr pesel (...).

D o w ó d : pismo Urzędu Miasta k. 36;

kserokopia dowodu k. 37.

Oskarżony w okresie od 21 sierpnia 2013 r. do 26 sierpnia 2013 r. korzystał z zezwolenia na opuszczenie zakładu karnego udzielonego mu przez Dyrektora Zakładu (...) we W., z uwagi na śmierć matki.

Oskarżony do 26 sierpnia 2013 r. nie wrócił do zakładu karnego. Był poszukiwany przez policję w celu osadzenia. Ukrywał się. Był na tzw. „niepowrocie”. Faktycznie przebywał w G.. Dnia 8 września 2013 r. patrol policji w składzie (...) legitymował pięć osób na ul. (...). Byli to I. W., D. S., M. N., Ł. T. i oskarżony S. P., który podał się za D. O. i w czasie legitymowania posłużył się jego dowodem osobistym. Dane D. Ł. K. wpisał do notatnika służbowego.

Oskarżany nie został zatrzymany. Osoby legitymowane zwolniono. W dniu 13 września 2013 r. funkcjonariusze K. w/m zatrzymali oskarżanego i ujawnili u niego dowód osobisty D. O..

D o w ó d : zeznania A. M. k. 194, 51;

zeznania Ł. K. k. 194v, 53;

zeznania M. M. (1) k. 195, 57;

zeznania M. W. k. 195, 59;

zeznania Ł. T. k. 195, 55v – 56;

wyjaśnienia oskarżonego k. 196;

zeznania A. T. k. 22v;

zeznania M. N. k. 58, 222v;

zeznania I. W. k. 243, 32v;

zeznania D. S. k. 244, 52.

Oskarżony nie przyznał się do stawianego mu zarzutu. Wyjaśnił, że 8 września 2013 r. nigdzie nie ukrywał się. Spotkał wtedy D. O., który zgubił dowód osobisty. Oskarżony wyjaśnił, że dowód ten podniósł i postanowił mu go oddać następnego dnia. Przyznał, że przez przypadek posłużył się tym dowodem w czasie legitymowania.

D o w ó d : wyjaśnienia oskarżonego k. 198.

Wyjaśnienia te oskarżony zmienił twierdząc, że 8 września 2013 r. był na tzw. niepowrocie i wówczas D. O. spotkał.

D o w ó d : wyjaśnienia oskarżonego k. 196.

Zdaniem Sądu generalnie wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na wiarę, bowiem są nielogiczne, niespójne i sprzeczne z zebraniem materiałem dowodowym w postaci informacji z Zakładu Karnego (...) i zeznań Ł. K.. Wyjątkiem są tylko wyjaśnienia oskarżonego złożone 26.08.2014 r. przed Sądem, w których oskarżony przyznał się do tego, że 8 września 2013 r. był „nielegalnie na wolności”.

Te wyjaśnienia są, bowiem spójne i logiczne, a nadto znajdują oparcie w wyroku z 5 grudnia 2013 r. Sądu Rejonowego we Włocławku w sprawie II K 1939/13. Niewątpliwie zatem 8 września 2013 r. oskarżony nie powinien przebywać w G..

Nie ma też wątpliwości, że tego dnia, ani w innym dniu sierpnia i września 2013 r. nie spotkał towarzysko na B. w G. D. O., gdyż ten przebywał w Zakładzie Karnym (...) w G.. Nie jest więc prawdą, że oskarżony przypadkowo znalazł dowód osobisty D. O. i chciał go oddać. Zdaniem Sądu, oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę, że od 27 sierpnia 2013 r. przebywa na wolności nielegalnie, że może być poszukiwany przez policję. Dlatego też 8 września 2013 r. posłużył się dowodem osobistym D. O.. Oskarżony z racji podobieństwa czuł się bezpieczny i bezkarny. Mając ten dowód osobisty uważał, że nie zostanie ujęty. Tak też się stało. Oskarżony 8 września 2015 r. nie został rozpoznany i po legitymowaniu został wypuszczony. Najprawdopodobniej też wiedział, że D. O. jest w Zakładzie Karnym i z tego tytułu nie będzie poszukiwany przez policję. Sąd dał wiarę zeznaniom A. M., Ł. K., M. M. (1), M. W., Ł. T., A. T., M. N., I. W. i D. S., bowiem są logiczne, spójne i przekonujące.

Wynika z nich wprost, że 8 września 2013 r. w czasie legitymowania na ul. (...) nie było D. O.. Sąd pominął zeznania M. M. (2), bowiem nie wnoszą nic istotnego do sprawy. Sąd podzielił opinię sądowo – psychiatryczną, bowiem została sporządzona przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą i doświadczeniem życiowym, a nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Wynika z niej, że oskarżony jest osobą poczytalną, co pośrednio znajduje swoje potwierdzenie w dotychczasowej karalności oskarżonego.

W tym stanie rzeczy wina oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Przestępstwo z art. 275§1 kk popełnia ten, kto posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe lub dokument taki kradnie lub go przywłaszcza, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Oskarżony popełnił to przestępstwo, bowiem w dniu 8 września 2013 roku w G. przy ul. (...) w czasie legitymowania przez funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w G., posłużył się dowodem osobistym seria (...) wydanym dla D. O..

Za to Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie, jako okoliczności obciążające fakt uprzedniej wielokrotnej karalności oskarżonego. Popełnienie zarzucanego mu czynu w czasie, kiedy skarżony znajdował się nielegalnie na wolności. Oskarżony nie tylko cynicznie wykorzystał pogrzeb marki do tego, aby nie powrócić do zakładu karnego. Nadużył zaufania Dyrektora zakładu karnego, ale wykorzystując ten stan postanowił popełnić kolejne przestępstwo.

Nie bez znaczenia jest przy tym to, że posiadał on najprawdopodobniej przedmiotowy dowód osobisty od 16 maja 2011 r. D. O. został, bowiem osadzony 17 maja 2011 r. i nie posiadał w depozycie swojego dowodu osobistego. Tym samym spotkanie oskarżonego z D. O., jeżeli miało miejsce, to jedynie przed tą datą.

Oskarżony mimo młodego wieku jest osobą zdemoralizowaną o czym świadczy katalog popełnianych przez niego przestępstw. Fakt, że z tej drogi oskarżony nie chce ustąpić świadczy o tym, że jest zdemoralizowanym i zatwardziałym przestępcą, który zasługuje jedynie na karę bez warunkowego jej zawieszenia. Oskarżony nie daje, bowiem żadnej

gwarancji, że kolejnego przestępstwa nie popełni, a niniejsza sprawca uczy, że dla oskarżonego każda sytuacja sprzyja jego popełnianiu. Mając to na względzie orzeczono, jak w sentencji. O kosztach orzeczono po myśli art. 624§2 kpk.